

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei arhidieceșane, Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sânt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.

Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiează.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 1027. Pres.

MIRONU,

prin îndurarea lui Dumnedieu arhidieceșu alu bisericii ortodoxe in Transilvani'a, si metropolitu alu romaniloru greco-orientali din Ungari'a si Transilvani'a,

Iubitului cleru si poporu alu arhidieceșei Nôstre transilvane; iubitiloru si onorabililoru deputati la sinodulu arhidieceșanu: Daru si mila dela Dumnedieu Tatalu si Domnulu nostru Iisusu Christosu!

Avendu in vedere §§. 88, 89 si 90 din statutulu organicu, convocamu, si prin acestea dechiaramu de convocatu sinodulu ordinariu alu arhidieceșei Nôstre transilvane la biserica' a catedrala din cetatea Sibiu, pe **Duminea' Tomei**, adeca pe diu'a **23 Aprilie vechiu** a. c. la 9 ore înainte de mediadi, in carea di dupa terminarea ritualeloru bisericesci va urmâ deschiderea sinodulu in localitatile seminariulu arhidieceșanu, si numai decatu se voru incepe lucrâriile sinodali conformu regulamentulu afaceriloru interne.

De altminte impartasimu tuturuu binecuventare archipastoreșca.

Sibiu, la 6 Aprilie, anul Domnulu 1878.

Mai susu numitulu arhidieceșu:

Mironu Romanul.

Revista politică.

Între congres și rebel se împart încă și acum păreri, fără de a se ști cu certitudine pe partea cărei din aceste două va fi triumful. Congresul, cu toate că este dorit mai de toate părțile, are puține șanse. „Times” dă într-un articol că există elemente destule pentru o soluțiune pacinică, dară Rusia trebuie să se pregătească a face mai mult decât de a prezenta tratatul reprezentanților puterilor; Rusia va fi provocată a modifica tratatul și a a-

duce în armoniă condițiunile sale cu dorințele și interesele vecinilor săi.

Mai puține șanse pentru o deslegare pacinică oferă scirile ce vin din Constantinopole și cele din România.

Trupele rusesci, cari sânt în giurul Constantinopolei și cari se dăce că sânt numai o escortă a Marelui duce Nicolae, sânt așa de numărăse, încât sânt în stare de a ocupa cetatea. Mai vine împregiurarea că generalul Totleben este chiămat în cuartirul general al Marelui duce sub cuvânt să primăscă comanda superiără și Marele duce să plece la Petersburg pentru sărbătorile pascilor; pôte însă că gen. Totleben este chiămat pentru a funcțiuna ierâși ca cap al statulu major, la eventualitatea unor operațiuni nouă.

Diarele din România vorbesc puțin de amenințările rusesci de care se face multă vorbă în diaristica austro-ungureșcă și chiar și mai departe. Într'o correspondență din Bucuresci la „Hr. Ztg.” se scrie mai detăiat ceea ce de altminte ne spune „Pol. Corr.” După coresp. este faptă nedisputabilă că corpul rusc Schaffskoi a luat pozițiune strategică dinjos de Bucuresci spre riul Argeșulu, comandantul superior preste trupele rusesci în România este gen. Drënteln, care a și notificat guvernulu din oficiu că corpul acesta are să rămână timp mai îndelungat în pozițiunea acăsta. Gen. Zimmermann va ocupa cu alt corp Basarabia română. Despre principele Carol dăce coresp., că și cu ocașiunea amenințârilor rusesci, a dovedit, ca și înaintea Plevnei, talent strategic, dislocând trupele române fără mult sgomot în România mică, într'o linie încât au la spatele lor Carpații. Pozițiunea românilor dăce cor., este următorea: brigada Chirișescu în Pitești și giur; divisiunea Cerchez în Craiova; divisiunea Leca în Calafat. În Bucuresci nu este mai mult decât un batalion de infanterie și în Ploiesci un regiment de cavalerie.

Interesantă și picantă este întemplantarea dela 12 Aprilie cu un tren ro-

mân de munițiuni care fiind destinat pentru trupele concentrate la Pitești Rușii au voit să'l împedece la gara „Tergoviștei”. Trenul era să pornăscă când mai mulți oficeri rusesci vin pe peronul garei și opresc pornirea trenulu. Oficerul român care comanda trenul a cercat mai întâiu cu buna să convingă pe camerații din armata aliată că nu au drept de a opri trenul. Vădând însă că cu bunii Ruși nu o scôte la cale s'a suit la locomotivă și a plecat. Rușii au telegrafat la stațiunea cea mai de aprõe la Chilia să oprăscă trenul. Comandantul trenulu însă a trecut cu o iuțelă așa de mare pe la stațiunea acăsta, încât Rușii cari așteptau înarmați au ramas cu gurile căscate.

Românii au părăsit Vidinul, se dăce, că în urma unei mistificațiuni, a cărei autor din nesciintă deocamdată se dăce că este agentul diplomatic dela Viena Bălăceanu.

„Polit. Corr.” de la 12 Aprilie adauge la noutățile „picante” din România și următorea:

Alaltă eri la 2 ore după m. principele Carol a chiămat pe agentul dipl. rusc bar. Stuart la palat și i a făcut următorea descoperire:

Maj. S. împăratul Alecsandru a recunoscut independența României. Amenințarea de a desarma armata română, ca suveran al acestei țeri eu o consider de o amenințare la adresa persoanei mele. Dacă Rusia voiesce în adevăr să desarmaze armata mea, va trebui mai întâiu să mă desarmeze pe mine.”

„Diritto” organul de căpetenie al ministrulu president al Italiei Cairoli vorbesce într'un ton foarte hotărât despre pozițiunea Italiei față cu tratatul de la San Stefano pentru cauza României. Fôia citată declară de o nedreptate pe față pretensiunea Rusiei de a i se retrocede Basarabia română.

„România dăce „Diritto”, care a ramas neutrală pe timpul rebelulu serbo-turcesc a respectat consciențios

tratatele; fu înse, după cum este de obste cunoscut, tirita în rebel. Acest popor mic și viteaz a jertfit mult sânge și mulți bani și lui are Rusia să mulțămăscă, că după luptele sângerose din Iuliu 1877 dinaintea Plevnei, s'a putut ținea în fața puterilor turcesci precumpănitore până i-au sosit rezerve și a putut afla mijlôce, cari i a asigurat succesele definitive. Sângele românesc a mântuit sôrtea campaniei când era cel mai greu moment pentru armele rusesci. Deci numai cugetul că atâtea jertfe ale învingătorilor să fie așa de rău respătite, umple de indignațiune. Și cu toate aceste poporul român este acela, care între toate poporele de pe țermuri Dunărei și de sub pôlele Balcanilor, are elementele cele mai multe de vitalitate și se pôte sustine independent de temuta supremație slavică. Ori cum va fi, noi credem că cestiunea privitoare la Basarabia va ajunge înaintea congresulu și avem totă încrederea că pelângă voturile Austro-Ungariei și Angliei se va mai alătura, cu atât mai autoritativ, cu cât va fi inspirat de simțeminte imparțiale și pacinice.”

Declarațiunea opozițiunei reunite.

Nuanțele opozițiionale basate pe legea de stat din 1867 și deputații, spre a putea esecuta mai cu succes problema lor opozițională în controlarea regimulu și spre a esopera un sistem adevărat reprezentativ cu privire la întrebările care sânt acum sau vor fi în venitoriu la ordinea zilei, s'au conțeles și formând o partidă opozițională numită: „Opozițiunea reunită” urmăresc prin purcederea lor următorele scopuri și declară următorele principii ca normative:

1. Consolidarea și desvoltarea ideei de stat unguresc, a regimulu constituțional în ori-ce direcțiune și ga-

FOIȚA.

Svatul țerei.

Țera ntrăgă e 'n mișcare,
C'a sosit o veste mare
Sus la scaunul domnesc;
Și ca fulgerul străbate
Prin colibi și prin palate,
Prin tot peptul românesc.

Bessarabia iubită,
Scumpa țeră, eredită
De cinci seculi, ce au trecut,
Russul va s'o nstrăineze,
Și Dobrugea s'o doneze
Schimb în schimb, pe vrut-nevrut.

Domnul chiamă svatul țerei,
Care-i ochiul priveghiărei
Și urechia d'audit;
Care-i capul, ce gândesce,
Care-i peptul, ce simțesce,
Și poporul întrunit.

Toți alergă de'mpreună,
Și ea splendida cunună
Ei pre Domnul îngrădesc;

Rumeóre tinerete,
Venerabili cărunțete
Larga sală 'mpodobesc.

Și se dăce, și se tace,
Și se face și desface,
Ca ntr'o mare ferbe 'n pept;
Și voința cântăresce
Și prudința potrivesc,
Pân' stau cumpenele drept.

„E moșia mică, mare,
Nu ne este de vândare
Pentru nici un preț séu dar;
Ear de vor se ni-o răpăscă,
La hotar să ne 'ntălnăscă
Pept la pept cu cel avar!” —

Un vot este votul țerei! —
Ear prin largul adunării
Sbôr' o rață de diori,
Preste gintea întrunită,
Preste țera fericită,
Țera fără trădătorii!

Eugen Silvan.

Cerșitorea de pe Pont des Arts.

(Traducere din W. Hauff: *Novela*.)

(Urmare.)

XIX.

Prevederile bêtânului mechanic se împliniră; căci cu-điua din urmă a săptemâni mășinile mœrei de vapor erau aședate gata pe deplin. Baronul, pe cât fusese de posomorît la început, vădând reușind bine cea dintăiu încercare, în bucuria inimei sale, remuneră foarte strălucit pre măiestru și pre sodalii lui, ér' pe dumineca viitóre chiemă pre toți prietenii din împrejurime, pentru a serba inauguraerea morii sale cu un prânđ potrivit. Pe cât de fericit și de vesel era el în acăsta di, cu câtă jovialitate și voie bună întimpina pre óspeții sei, una totuși nu rămase nebăgată în samă de Frôben, că adevă el neîncetat chinuia pre sirmana Iosefă cu o sută de însărcinări și îndrumări, că ea nimic nu-i putea face spre mulțămire. Ací i dăcea să se ducă în bucătărie, pentru a întepi pe servitori și pentru a

pune însuși mâna la lucru, ací coriga mai una mai alta în toaleta ei, ací și perdea cu totul răbdarea, dacă ea nu sbura destul de iute pe scară în jos, pentru a bineventa la portal dimpreună cu el pre óspeții de nou sosiți, ací voia ca cafeaua să se ia în grădină, ací în salon. Cu o răbdare de sânge și cu o resignațiune, pre care prietenul nu o înțelegea, ea suferia toate aceste șicane. Preste tot locul ea era de față, îngrigia de toate, află chiar un moment liber, pentru a întreba pre tinerul óspe, din care pricină el tocmai ađi ar fi atât de supărat, pentru a'l îmbărbăta a lua și el parte la veselie obștăscă.

Totă lumea era încântată de frumseța, de sprintena băgare de samă a dómnei cășii; bărbații fericiau pre baronul, de a avé astfel de comóră în casa sa, și mai multe dómne mai bêtăne și arătări fără rezervă admirațiunea lor pentru rarul talent de economă, pentru prevederea și rënduiala în trebi la o așa tineră femeie. „Veđi”, șoptia baronul plin de fericire lui Frôben la ureche, „veđi, ce minuni pôte

ranția drepturilor liberale individuale și politice a cetățenilor statului.

2. Susținerea legăturii de stat basată în articolul de lege XII; 1867 și a dualismului și parității hotărâre prin acela.

3. O politică esternă corespunzătoare intereselor de existență ale monarhiei și a patriei noastre, împedirea de consolidare a puterii rusești la Dunărea de jos și în peninsula balcanică.

4. Susținerea puterii de apărare trebuincioasă pentru apărarea intereselor monarhiei și a Ungariei.

Îndată ce vor concede relațiunile politice externe: Revisiunea organizațiunii armatei din monarhie și în aceea direcțiune, ca poverile cele grele, cari trebuie să le suporte țara de present în urma bugetului armatei, să se ușioreze.

Până atunci astfel de întocmiri, cari să aibă de rezultat, ca elementul magiar în armata comună să ajungă la valoare mai mare ca până acum.

Susținerea și dezvoltarea putincioasă a honveghiei.

5. Respingerea pactului economic și financiar propus de regimul actual și încheierea unui pact bun; spre a le esopera acestea, realizarea unui provisoriu deja inevitabil prin procederea de până acum a regimului.

Regularea definitivă în următoarea direcțiune:

Cu privire la convențiunea vamală: Urmarea direcțiunii de liber schimb și încheierea de tractate internaționale; la dările de consumpțiune: Delăturarea daunei țerei; și dacă nu se va pute ajunge acesta pe basa teritoriului vamal comun cu Austria; înființarea unui teritoriu independent unguresc de vamă și consum.

O asemenea regulare și organizațiune în afacerile de bancă și credit, care corespunde intereselor producțiunii indigene și comerțului și cari să satisfacă trebuinței creditului unguresc în toate împregiurările.

Afacerea datoriei de bancă în sumă de 80 milioane o privim prin art. de lege XV: 1867 ca isprăvită pentru Ungaria.

În privința proporțiunii de contribuire la cheltuielile comune vom împărtăși părerea, ca aceea să se statorască în conformitate cu contribuabilitatea ambelor state ale monarhiei.

6. Restabilirea echilibrului în economia statului o numerăm între primele noastre lucrări.

Basa unei mântuirii radicale de neajunsurile noastre financiare o căutăm în aplicarea unei politici economice, care să ridice producțiunea și contribuabilitatea națiunii.

Ținem de trebuință, ca în toate ramurile economiei de stat să se introducă o cruțare rațională.

Dările directe să nu se mai urce.

Noi dorim a urma o politică de dare, care să corespundă relațiilor de producțiune a țerei; modificarea și simplificarea legilor de timbru și de competențe, precum și o ordine mai potrivită la computarea competențelor.

Revisiunea manipulării dărilor publice în direcțiunea, ca contribuții să fie cruțați de vexațiuni însemnate.

7. Deplină libertate de religiiune și consciință. Respectare reciprocă a drepturilor și păcii între singuratecele naționalități și confesiuni, cum și între acestea și stat.

8. Organizarea casei magnaților. Regularea și asigurarea dreptului de reuniune și adunări prin lege.

O potrivită împărțire a afacerilor ministeriilor.

Regularea jurisdicțiunii administrative deschilinită de ministerii.

9. Dorim menținerea principiilor actuale cu privire la organizarea independenței judecătorești și judecătorești, decentralizarea tabelor regesci, atât din punct de vedere al supravegherii asupra judecătorilor de prima instanță cum și a judecătorești mai corecte. Delăturarea împărțirii duble a curiei regesci.

Inițierea energică respective terminarea legilor judiciare; crearea unei proceduri penale complete, reforma procedurii în procesele civile, crearea legilor necesare de credit, anume a unei nouă legi de credit și funduare; introducerea unei manipulații decentralizate a cărților funduare, regularea poliției agrare și o mai potrivită întocmire a procedurii în ce privește regularea posesiunilor în Ardeal, care e acomodată a înlesni regularea și terminarea mai grabnică de posesiune.

Noi dorim inițierea energică a unui codice civil penal.

10. Instrucțiunea e a se regula conform trebuințelor noastre culturale din patrie și în interesul răspândirii și dezvoltării culturii unguresci în organizațiune armonică și pe calea legii și adecă începând dela trepta cea mai de jos a instrucțiunii populare și până la instrucțiunea academică. Spre acest scop trebuie modificate câți-va paragrafi cuprinși în art. de lege XXXVIII: 1868 (susținând principiile legii).

Atât instrucțiunea școlilor medii cât și a facultăților trebuie regulată prin lege cât mai curând.

La deosebită îngrijire trebuie supusă organizarea instrucțiunii de specialitate, mai ales introducând instrucțiunea industrială, comercială și agricolă de gradul interior, și adecă așa

ca să se desvôle în toate părțile țerei instrucțiunea în toate ramurile într'o proporție și armonie potrivită.

În interesul regulării cu plan și conducerei toate instituttele să fie supuse administrării respective supravegherii ministeriului de învățământ.

11. Noi considerăm ca o datorință principală a regimului spriginierea putincioasă a intereselor agricole industriale și comerciale și ocrotirea tuturor acelor factori, cari promovază dezvoltarea industriei și comerțului.

Noi ținem de trebuință, ca legislativa să poarte grige de îmbunătățirea afacerilor de credit agricol.

Noi dorim revisiunea legii industriale și ca trebuința statului și materialul de războiu să se acopere prin industria patriei.

12. Noi dorim asigurarea și isprăvirea căilor ferate ostice și sudostice, cari mijlocesc comerțul universal.

Dorim preste tot gruparea completă a căilor ferate nu numai în interesul economiei financiare, ci și spre a face cu putință o politică comercială corectă.

Dorim o politică de tarife, care să se potrivească cu trebuințele comerciale a țerei.

Regularea lucrurilor publice.

Regularea riurilor pentru a scuti mari ținuturi din țera contra devastărilor ce se repetesc pe fie-care an.

De ore-ce ne-am reunit în principiile mai sus indicate spre scopurile aci circumscrise, departe de a pune considerările de partidă mai pre sus de binele comun, noi vom năzuî în liniște și serios a le realiza.

Circulara lui Salisbury.

Foreign-Office, 1 Aprilie 1878.

„Milord, — am primit de la M. S. regina ordinul de a ruga pe Escelența Voastră să esplicati guvernului pe lângă care sînteți acreditat purtarea ce guvernul Maiestății Sale a socotit de datoră să a adopta față cu preliminariile de pace încheiate între guvernul Turciei și al Rusiei și față cu congresul european ce se propusese a se întruni pentru esaminarea aceluia tratat.

„În vederea raporturilor primite de guvern asupra negoțurilor pentru pace, ce era în ajun d'a se începe între guvernul Rusiei și al Porței, și pentru a evita posibilitatea ori cărei interpretări eronate, guvernul Maiestății Sale a însărcinat pe lordul Loftus, la 14 Ianuarie, să declare principelui Gorciakof că, după părerea guvernului Maiestății Sale, ori-ce tratat încheiat între guvernul Rusiei și Porța, care ar atinge tratatele de la 1856 și de la 1871, trebuia să fie un tratat european și nu pôte să aibă valoare fără consimțământul puterilor semnatare ale acelor tratate.

XX.

„Nu știu“, începî Fröben, „dacă onoratei societăți i este cunoscut că înainte cu vr'o câțiva ani călătorisem cu prietenul nostru Faldner, anumit că am petrecut câțva timp împreună în Paris, ba că locuiam chiar în aceeași casă? Noi urmam aproape aceleași studii, cercetam aceleași societăți, ne făceam împrumutat cunoscuți cu prietenii nostri de mai înainte, trăind astfel ca prieteni nedespărțiți. Noi aveam amândoi un prieten bun, pre plăcutul și învățatul Dr. M., un compatriot care locuia în strada Toranne, care după cum e cunoscut duce în strada St. Dominique de pe malul stîng al Seinei. Preumblările noastre de sara

La 25 Ianuarie guvernul Rusiei respunse asigurând că nu avea intențiunea de a regula într'un mod izolat cestiunile europene privitoare la pace.

„Guvernul Maiestății Sale, aflînd că bazele păcii se stabiliseră la Kazanlic în tre delegații Rusiei și ai Turciei, dedu ordin lordului A. Loftus, la 29 Ianuarie, de a declara guvernului rus că guvernul Maiestății Sale, de și considera înțelegerile făcute la Kazanlic cu delegații Turciei pentru încheierea unui armistițiu și pentru stabilirea baselor păcii ca obligatorii pentru ambii beligeranți, se afla cu toate acestea în imposibilitate de a le recunoșce vre-o valoare întru cât modificau tratatele europene și atingeau interesele generale și britanice, afară numai dacă ele ar fi devenit obiectul unei înțelegeri formale între puterile semnatare ale tratatului de la Paris.

„La 30 Ianuarie, lordul A. Loftus comunică această declarație principelui Gorciakof, și Altețea Sa respunse că erau de trebuință unele baze de pace pentru încheierea unui armistițiu, dar că nu trebuiau să fie considerate de cât numai ca preliminare iar nu ca definitive în ceea ce privește pe Europa, și declară categoric că asupra cestiunilor care atingeau interese europene vor fi consultate puterile europene, și că în această privință ar fi dat guvernului Maiestății Sale Britanice asigurări deslușite și pozitive.

„La 4 Februarie, ambasadorul Austriei comunică o telegramă prin care guvernul Maiestății Sale Britanice era invitat a asista la o conferință la Viena, și guvernul Maiestății Sale acceptă imediat propunerea.

„La 5 Februarie Escelența Sa adresă lordului Derby o invitație formală prin care declara că;

„Austro-Ungaria, în calitatea sa de putere semnatară a actelor internaționale „care au avut de obiect a regula sistemul „politic în Orient, și-a rezervat totdeuna, „în prezența resbelului actual, partea sa de „influiță asupra regulării definitive a condițiunilor viitoare păci.

„Guvernul împărătesc al Rusiei căruia „i am împărtășit acest punct de vedere, l'a „apreciat pe deplin.

„Astăzi, preliminariile păcii fiind semnate între Rusia și Turcia, ne pare sosit „momentul pentru a stabili înțelegerea Europei asupra modificărilor ce ar fi de trebuință a se face tratatelor menționate mai sus.

„Modul cel mai potrivit pentru a mijloci această înțelegere ne pare a fi întrunirea unei conferințe a puterilor semnatare „ale tratatului de la Paris din 1856 și ale „protocollului de la London din 1871.“

„La 9 ale aceleiași luni, guvernul austriac propuse ca în loc de a se ține conferința la Baden Baden, după cum fusese intențiunea la început, să se întrunească un congres la Berlin. Guvernul Maiestății Sale respunse că n'are să facă nici o obiecțiune

face o dresură ca a mea? Preste tot ași sunt prea mulțămît cu dînsa; dar dacă nu ași da pe sub ascuns și eu mîna de ajutor, cum ar sta atunci lucrul cu onorul economic al dîmnei de casă! Dar trîba se face, după cum dîsei totdeuna, se face“. Veselia obștîescă și vinul inferbîntară pre Faldner tot mai tare, și era vreme să se ridice masa; căci el și unii domni din vecinătate și începeau a face glume și alusiuni, cari vîtîmău ori-ce simț mai delicat.

Ôspeții plecară să vadă noua mîra cu vapor; cu risete și glume o sfințiră formal, și apoi se reîntorseră la castel, unde cu toții erau foarte plăcut surprinși de dispozițiunile pline de gust și potrivite, pe cari le făcuse Iosefa în grădină. Ea cutețase a improvisa după propria ei concepțiune o filgorie spațioasă; aci aștepta pre ôspeți tot felul de deserturi, și lauda obștîescă făcî o minune: baronul nu se supără de loc că, pentru ridicarea filgoriei se tăiară frasini și brați tineri din pădurea sa, și că planul seu de a face un cort de scînduri, îmbrăcat cu covîre, nu fu pus în lucrare.

El sărută pe soția sa pe frunte și-i mulțămî pentru surprînderea plăcută.

Ôspeții se aședară în rînd la masă. Bărbații dădeau cînstea cuvenită vinurilor vechi ale domnului casei, și în curînd întrîga societate se afla într'o dispozițiune foarte veselă. Jocuri glumețe și pline de spirit se arangiară, și ajungînd veselia bărbaților la o trîptă mai înaltă, se începură și jocuri cu zălîge. Astfel se întîmplă că, la rescumpărarea zălîgelor, Fröben trebui să și rescumpere zălîgolul seu cu o pedepsă, și Iosefa, carea avea să hotărîscă această pedepsă l' provocă, a istorisi o întîmplare adevărată din viața sa. Alegerea ei aflî incuviințarea tuturor; baronul plesni în palmi de bucurie pentru înțelepciunea soției sale, și întîmplîndu-se ca Fröben să se oprîscă puțin pentru a gîndi la ce-va, el i strigă: „ce te gîndesci, să povestesc eu dîr ce-va pentru tine din viața ta? Pôte picanta istorie cu fata de pe Pont des Arts?“

Fröben înroși și i aruncă o privire de desaprobarie; societatea întrîgă înse, care presupunea vr'o întîmplare tainică, dar veselă, strigă cu o gură;

„istoria fetei, istoria despre Pont des Arts!“ și pôte numai pentru a scăpa de indiscrețiunea prietenului seu, pre care vinul l' cam amîțise mai mult, decât ar fi fost de ajuns, el seînduplecă a povesti; baronul din parteși făgădui societății, a face notele sale, îndată ce povestitorul se va abate din calea curatului adevăr; căci dînsul încă ar fi fost de față la cea întîmplare.

indeobște ne duceau prin Champs-Élysées preste podul cel frumos în câmpul lui Mars și de aici prin fauburgul St. Germain în locuința prietenului nostru, unde adese până tîrziu noțtea povestiam despre patria noastră, despre Franția, despre cele ce vedurăm, în sfîrșit despre multe de tôte. Noi locuiam, pentru a adauge această, în piața des Victoires, cam departe de strada Toranne, și la întîrcere deobște alegeam calea ce ne ducea preste Pont des Arts, pentru a trece prin Louvru și a scăpa de ocolul de prin stradale laterale. O dată sara, va fi fost pe la unsprezece ore — plouase ceva, și vîntul sufla cu deosebite în apropierea riului foarte rece — trecurăm de la Duai Malaquais preste Pont des Arts pentru a ajunge la Louvre. Pont des Arts este făcut numai pentru pasanți, și așa pe această vreme nu mai era multă viață pe pod. Învîlîndu-ne bine în mentale, trecurăm în tăcere preste pod; tocmai voiam să mă scobor în grabă pe treptele de la celalalt cap al podului, când fui oprit în loc de o priveliște ciudată.

la această schimbare, dar că, după părerea sa, ar fi dorit ca toate cestiunile, despre care se ocupă tratatul de pace încheiat între Rusia și Turcia, să fie considerate ca fiind supuse discuțiunii congresului și că nici o modificare făcută la starea de lucruri stabilită de mai înainte prin tratat să nu fie considerată ca validă înainte de a fi primit consimțământul puterilor.

„La 12 Martie, comitele de Beust fu informat că guvernul Maiestății Sale trebuia să fie pe deplin încredințat asupra punctelor amintite în epistola de la 9, înainte de a putea accepta definitiv de a lua parte la congres.

„La 13, guvernul Maiestății Sale și completă explicările asupra punctului dintâi:

„Că mai înainte de a intra în congres trebuia să aibă deplina încredințare că toate articulele tratatului între Rusia și Turcia vor fi supuse congresului, nu ca trebuințioase de a fi acceptate, dar ca să se pōtă determina care articole cereau acceptarea sau aderarea diferitelor puteri și care nu.

„La 14, ambasadorul rus comunică principelui Gorciakoff următoarea telegramă:

„Tote puterile cele mari știu deja că „testul complet al tratatului preliminar de „pace cu Pōrta le va fi comunicat îndată ce „vor fi schimbate ratificările, ceea ce nu va „întârzi a se face. N'avem să ascundem „nimic“.

„La 17, lordul A. Loftus anunță că primise de la principele Gorciakoff memorandumul următoriu:

„Ca răspuns la comunicarea făcută de „lordul A. Loftus. a depeșei prin care „lordul Derby a răspuns la propunerea comi- „telui de Beust privitoare la întrunirea con- „gresului la Berlin, am onōre de a repeta „încredințarea pe care comitele Șuvalof „a fost deja însărcinat a o da guvernului „Maiestății Sale, că, adevărat, tratatul de pace „preliminar încheiat între Rusia și Turcia „va fi comunicat testual marilor puteri în- „aintea de întrunirea congresului și că la „congres chiar fie care putere va avē de- „plina libertate a aprecierilor și acțiunilor „sale.“

„În o depeșă primită la 18, lordul A. Loftus a declarat că principele Gorciakoff i-a dis că negreșit nu va putē impune tăcere vre-unui membru al congresului, dar că nu va putē accepta discuțiunea de cât numai asupra acelor părți din tratat care ating interesele europene.

„Lordul Derby cerēnd comitelui Șuvalof un răspuns de la principele Gorciakoff Escelența Sa 'l informă la 19 că era însărcinat a declara guvernului Maiestății Sale că tratatul de pace încheiat între Rusia și Turcia, unicul care există, de ore ce nu era nici o înțelegere secretă, va fi comunicat guvernului Reginei în întregul său și cu mult înaintea întrunirii congresului; că atât guvernul Reginei cât și celelalte puteri mari și ar fi rezervat pentru congres deplina libertate de apreciere și de acțiune; că liber-

tatea pe care Rusia nu o contesta colorlași și o însușă și sieși, și că ar fi a restringe acțiunea sa, dacă, singură între toate celelalte puteri, Rusia ar lua un îngagiamēt preliminar.

„La 21, lordul Derby respunse că guvernul Maiestății Sale nu putē să se depărteze de la pozițiunea pe care o definise deja destul de lămurit; că, înainte de a lua parte la congres, trebuia să fie pe deplin încredințat că fie care articol al tratatului dintre Rusia și Turcia va fi supus congresului, nu ca neapărat de trebuință de a fi acceptat, ci pentru a se putē examina care articole cereau acceptarea sau adesiunea puterilor și care nu.

„Guvernul Maiestății Sale se afla în neputință de a accepta explicarea pe care o dă acum principele Gorciakoff, că adevărat libertatea opiniunii și acțiunii Rusiei ar fi mai restrinsă de cât a ori căreia alte puteri prin această înțelegere preliminară.

„Guvernul Maiestății Sale dorește prin urmare să știe, dacă guvernul Rusiei consideră comunicarea tratatului în întregul său cătră diferitele puteri ca echivalentul supunerii tratatului la congres, astfel ca tot tratatul, în relațiunile sale cu tratatele existente, să pōtă fi examinat și discutat de congres.

„La 26, comitele Șuvalof scrisse lordului Derby că cabinetul împărătesc socotia de datorita sa de a manține declarațiunea ce facuse guvernului Reginei și care se află în epistola ce avusese onōrea a'i adresa la 19 Martie.

„De ore ce se deduseră deosebite interpretări „libertății de apreciere și de acțiune“ pe care Rusia crezuse a și o rezerva la congres, cabinetul împărătesc definește înțelesul acestei expresiuni în terminii următorii:

„Ea lasă colorlate puteri libertatea de a rădica la congres cestiunile ce vor crede de cuviință a discuta și 'și rezervă sieși libertatea de a accepta sau de a nu accepta discuțiunea acelor cestiuni.“

„Guvernul Maiestății Sale regretă a- dănc decisiunea ce a anunțat guvernul rus.

„A decide până la care punct stipulațiunile tratatului de la San Stefano se impun de sineși recomandării puterilor europene, acesta nu e cu puțință acum. Dar, chiar dacă o parte considerabilă a acestui tratat ar fi de natură de a fi probalment aprobată, rezervarea dreptului de a'i refusa sau accepta după plac discuțiunea într'un congres al puterilor ar da loc la cele mai serioase obiecțiuni. Inspecțiunea tratatului va proba în de ajuns că guvernul Maiestății Sale nu va putē în acest congres european să primescă o examinare parțială a clauselor acestui document.

„Tote stipulațiunile materiale ce el conține implică infracțiuni la tratatul de la 1856.

Prin declarațiunea anesată la cel dintâiu protocol al conferinței ținute la London

în 1871, imputerniciții marilor puteri, din preună cu Rusia, au recunoscut că este un principiu esențial al dreptului națiunilor, că nici o putere nu pōtē să se deslege de îndatoririle unui tratat nici să i modifice stipulațiunile, afară numai cu consimțământul puterilor contractante și prin efectul unei înțelegeri de bună voia.

„Guvernului Maiestății Sale 'i este cu neputință, fără a viola spiritul acestui îngagiamēt, a consimți de-a sustrage esaminării puterilor articolele noului tratat care constituiesc modificări la îngagiamētele stabilite prin tratate și care sânt necompatibile cu acele îngagiamēte.

„Caracterul general al tratatului și efectul combinat al deosebitelor sale stipulațiuni asupra intereselor puterilor semnatare procură o altă obiecțiune, și o obiecțiune conchidătoare în contra discuțiunii separate a unei părți ore-care din acele stipulațiuni neatârnatore de celelalte.

„Consecințele cele mai importante la care conduce în practică tratatul sânt acelea care rezultă din acțiunea sa, din întregul său asupra națiunilor din sud-estul Europei. În virtutea articolelor care crează noua Bulgariă, un stat puternic slav se va rădica sub auspiciile și sub controlul Rusiei; acest stat nou va posedea pe țermii Mărei Negre și ai Arhipelagului porturi considerabile, care vor conferi acestei puteri o influință preponderantă asupra relațiunilor atât politice cât și comerciale din aceste mări. Acest stat va fi constituit ast-fel că va amesteca, cu majoritatea slavă domnitore, o masă însemnată de poporațiune, care e grēcă prin rasă și prin simpatiile sale și care vede cu simțimēnte neliniscite proiectul absorbirii sale de o comunitate care 'i este străină, nu numai în ceea ce privește naționalitatea, dar chiar și din punctul de vedere al tendințelor sale politice și al credințelor sale religioase. Clausele în virtutea cărora acest nou stat va fi supus domnirii unui șef pe care în practică 'l va alege Rusia, administrațiunea sa, care va fi organizată de un comisariu rus, și primele efecte ale instituțiunilor sale, care vor fi puse în lucrare sub controlul unei armate rusești, arată în de ajuns din care sistem politic va face parte de aci încolo.

„Alte stipulațiuni vor întinde această influință chiar și dincolo de fruntariile noiei Bulgarii. Clausa forte recomandabilă prin ea însăși care promite instituțiuni mai bune poporațiunilor din Tesalia și din Epir, este însoțită de o condițiune care dispune ca legea, în virtutea căreia ele vor fi ocrotite, va fi redactată sub controlul guvernului rus. Ea este urmată de îngagiări pentru protecțiunea membrilor bisericeii rusești, care de sigur nu sânt mai mărginite în acțiunea lor de cât articolele tratatului de la Kainardji, care fură abrogate la 1856. Asemenea stipulațiuni nu vor putē fi vădute cu ochi buni nici de guvernul Greciei, nici de puteri, pentru care toate părțile imperiului otoman presintă un interes comun. Efectul general al

acestei părți din tratat va fi de a spori puterea imperiului rus în țările și pe țermii unde domnesce o poporațiune grēcă, și acesta în paguba nu numai a acestei națiuni, dar încă a tuturor țerilor care au interese la vestul mării Mediterane.

„Deslipirea Constantinopolei de provinciile grece, albanese și slave care sânt lăsate sub guvernarea Porței va fi o cauză că administrațiunea lor va fi năpădită de greutate și chiar de neincetate încurcături; și nu numai că va lipsi pe Pōrtă de puterea politică ce ar fi putut să resulte din posesiunea lor, dar va espune pe locuitori la un risc serios de anarhiă.

„Prin alte părți ale tratatului se ajunge la rezultate analoge la alte fruntarii ale imperiului otoman. Înstrăinarea silită a Basarabiei pentru România, întinderea Bulgariei până la țermii mării Negre, care sânt mai cu samă locuți de musulmani și Greci, și dobândirea însemnatului port al Batunului, vor face ca voința Rusiei să domnescă în tot giurul Mărei-Negre.

„Dobândirea fortărețelor din Armenia va pune poporațiunea acestei provincii sub influința puterii care 'i posedea, pe când înținsul comerciului european, care trece acum de la Trebizonda în Persia, în urma cesiunilor din Kurdistan, va fi supus a fi oprit când va plăcē guvernului, prin barierele prohibitive ale sistemului său comercial.

„S'a făcut o stipulațiune pentru despăgubire, care se urcă la mai mult de cât are Turcia mijloce se achite, chiar atunci când nu s'ar ține samă de faptul că ori-ce escedinte de venituri este deja ipotecat la alți creditori. Modul de plată este lăsat, într'un limbaj vag, la negoșierile ulterioare dintre Rusia și Pōrtă. Plata pōtē fi cerută îndată sau pōtē fi lăsată ca o obligațiune neamortisată și neamortisabilă pentru a paralisa independența Porței în curs de mai mulți ani. Plata pōtē fi comutată într'o cesiune de teritoriu și mai mare încă, sau pōtē lua forma unor îngagiamēte speciale, subordonând în toate lucrurile politica Turciei politicei Rusiei. E cu neputință a nu recunōsce în această dispozițiune un instrument de-o formidabilă eficacitate pentru constrângerea „guvernului otoman“ dacă s'ar presintă necesitatea de-a o întrebuiința.

„Se pot presinta obiecțiuni contra acestor diferite stipulațiuni individuale; este cu puțință ca, pe de altă parte, să fie înaintate argumente pentru a proba că ele nu sânt incompatibile cu realizarea acelei păci și a celei stabilități durabile, pe care toate negoșierile actuale au de scop principal a le stabili în provinciile europene și asiatice ale Turciei.

„Dar, efectul lor separat și individual pote sau nu a fi apērat; nu e acesta care ar trebui să atragă cea mai serioasă atențiune a puterilor semnatare.

„Efectul lor combinat, adaus la rezultatele sale asupra poporațiunii grece și asupra echilibrului puterii maritime, care au

„Rădimită de pod, stătea o ființă femeieșcă sveltă și de talie înaltă. O pălăriuță nēgră era așezată tare înjos pe frunte și spre prisosință mai era încă provēdută cu un vël verde; o mantilă nēgră de mētasă 'i învălia trupul, și vântul, care în acest moment prin suflarea sa 'i lipise vestimintele mai tare de trup, 'mi arēta o talie cu totul fragedă și tinerică; din mantilă se întindea o mână mică, ce ținea un teier; iar înaintea ei stătea un fâlinar mic, a cărui lumină se mișca neliniscită în vânt, razele lui cădeau pe un picior mic, gingaș. Nici în o altă cetate dōr' nu sē află în așa nemijlocită apropiere miseria cea mai mare lângă strălucirea și îmbelșugarea cea mai alēsă; cu toate aceste întimpini foarte puțin cerșitori. Arareori sē întēmpla ca, ei să se îndese cu obrăsnicie printre omeni, și nici odată nu vei vedē pe vr'un cerșitoriu alergând după străini, și nepăciindu'i cu rugările sale. Moșnegii sau orbii șed sau ingenuchie la cornurile stradelor, ținēnd pălăria înaintea lor, și așteptă în tăcere, dacă trecătorii vor să bage în samă rugările ce le fac numai cu privirea.

„Cea mai înfiorătoare privire, cel puțin pentru mine, aveau acei cerșitori rușinoși, cari cu capul învălit, ședeau cu o lumină aprinsă înaintea lor, fără mișcare, aproape amorțiți, în un corn; mulți dintr'ei cunoscuți mei din Paris mē încredințară că, în deobște aceștia sânt omeni din clasele mai bune, cari prin nenorociri de tot felul au ajuns sau a căută de lucru, sau, rușinându-se de acesta, sau fiind pōte prea slabi, pentru a lucra pe bani, încercă, ca cea din urmă scăpare, acest feliu de cerșitorie, înainte de a-și sfērși viața în apele Seinei, precum fac atâți nefericiți.

„De clasa acestora era și ființa femeieșcă de pe Pont des Arts, care 'mi atrase privirea. Căutai mai bine la dēnsa; ea părea a tremura de frig, mai tare încă decât flacăra din fâlinar; dar ea tăcea, lăsând să vorbescă miseria și vântul cel rece în numele ei. Căutai în buzunariu după bani mērunți; dar nu aflai nici un ban de un sou, sau chiar o piesă de un franc. Mē îndreptai la Faldner rugându'l să-mi deē nisce bani mērunți; necăjit, căci prin zăbovirea mea el stătea espus

vântului celui rece, el 'mi strigă în limba noastră: „Ei, frate ce ai tu cu prăpădiții acești de cerșitori, grăbesce mai bine să ajungem în pat! mie mi-e frig! — Numai vr'o căți-va sous, prietine! 'l rugai eu: el însă m'apucă de mantauă voind să mē tragă după sine.

„Atunci ființa învălită cu un glas tremurător, dar plăcut la sunet și spre uimirea noastră în cuvinte curate nemțesci dișe: „O domni mei, fie-vē milă!“ Acest glas, aceste cuvinte, rostite în limba noastră, așa mē mișcară, încât de nou mē rugai de niște bani mērunți. El rise: „Ei bine, ține, aci vr'o căți-va franci“, dișe el, „încercăți norocul cu această fată părăsită, pe mine însă lăsă-mē să-mi ved de cale!“ El 'mi puse banii în mână și 'și urmă calea rizēnd. La moment nu sciam ce să mē fac; ea trebuie să fi auzit, ce dișese Faldner, și eu n'am năravul a vătămă, cu atât mai puțin pentru un om nenorocit. Nehotărit făcui un paș spre dēnsa.

„Ți-ai ales un loc rēu aici, copila mea“ dișe eu; pe aici nu vor mai trece mulți omeni în astă sară. Ea nu răspunse îndată. După câtă-va vreme ea șopti cu un glas tremurător, încât abia se

auđi; „dacă numai acești puținii vor avē milă de cei nenorociți!“ Acest răspuns mē puse în uimire; el era atât de firesc și totuși așa de nimerit. Atitudinea nobilă a fetei, tonul cu care rostii acele cuvinte, mărturisiau că trebuie să fie cultă. „Sântem compatrioți“ am diș eu, 'mi ierți să te rog, a-mi spune, dacă pot să fac mai mult pentru D-Ta, decum se obicinuesce așa numai în trecăt? — „Sântem foarte lipsite“, răspunse ea, după cum mi se părea, ce va mai cu curagiu, „și mamă-mea este bolnavă și n'are ajutor de nicăiri.“ Fără a mē mai gândi mult, ci împins numai de simțimēntul nehotărit de atragerea ce simțiam cătră această sirmană fată, dișei: „Dumē la dēnsa!“ Ea tăcu, propunerea acesta 'i veni pe neașteptate. Mē rog să nu fiu rēu înțeles, urmau eu, și-am făcut această rugare numai din curata dorință de a vē da mână de ajutor, dacă 'mi este cu puțință. — „Urmēză-mi dar, răspunde fata învălită, și luă fâlinarul, stinse lumina dintr'ensul și 'l ascunse dimpreună cu teierul sub mantila sa.“

(Va urma).

fost deja semnalate, este de-a josorî independența guvernului din Constantinopole a-prôpe până la o desevârșită supunere. Jurisdicțiunea formală a acestui guvern se întinde asupra unor pozițiuni geografice care, în orice împregiurări, trebuie să fie de cel mai profund interes pentru Marea-Britaniă. Stă în puterea guvernului otoman de a deschide sau închide strimtorile, care formeză marea cale naturală a națiunilor între marea Egeă și Pontul Euxin.

„Suveranitatea sa este recunoscută la intrarea golfului persic, pe fărmi Levantului și în apropiere imediată de canalul de Suez. Nu pôte fi alt-ceva de cât o afacere de extremă solitudine pentru această țară ca guvernul, căruia aparține această jurisdicțiune, să fie atât de tare strimtorat de anteposturile unei puteri forte superioare, în cât acțiunea ei independentă, și chiar existența sa, să fie aprôpe imposibile. Aceste rezultate nu provin atâta din terminii nici unuia din articuli lui izolati în tratat, cât din acest instrument luat ca un tot. O discuțiune mărginită la articuli aleși de o putere în congres, ar fi un remediu ilusoriu la pericolul pentru interesele engleze și permanente a Europei, care ar rezulta din starea de lucruri ce tratul și propune a stabili.

„Scopul guvernului Maiestății Sale la conferința din Constantinopole a fost de a face să aibă efect politica de reformare a Turciei sub guvernul otoman, suprimând plângerile forte întemeiate, și de a preserva astfel imperiul până la timpul când va fi capabil a se dispensa de garanțele protectoare. Era evident că acesta nu se putea realiza de cât făcând populațiunile să fiă de ajuns multămite de pozițiunea lor, pentru a le inspira un spirit de patriotism și a le face să fiă gata să apere imperiul otoman ca credincioși supuși ai Sultanului.

„Acastă politică a fost zădărnicită de nenorocita împotrivire a însuși guvernului otoman, și, în facia împregiurărilor modificate din timpul actual, același rezultat nu pôte fi obținut în aceeași întindere și prin aceleși mijloce. Schimbări mari pot fi și vor fi fără îndoială necesare în tratatele după care sud-estul Europei a fost guvernat până aci. Dar un bun guvern, pacea asigurată și libertatea populațiunilor cărora au fost străine aceste bine-faceri, sunt încă scopul ce această țără cu ardore doarece să asigure.

„Cerând o esaminare desevârșită a intereselor generale pe care noile întocmiri amenință d'a le atinge, guvernul M. S. crede să ia cele mai sigure mijloce pentru a asigura această țintă. El ar fi intrat bucuros într'un congres unde stipulațiunile în cestiune ar fi putut să fiă esaminate ca ceva întreg, în relațiunile lor cu tratatele existente, cu drepturile recunoscute ale Marelui-Britanii și altor puteri, și în scopul bine-făcător cătră realizarea căruia acțiunea unită a Europei a fost totdeauna îndreptată. Dar nici interesele pe care guvernul M. S. este în special ținut a le apăra, nici buna stare a regiunilor de care se ocupă tratatul, nu vor fi consultate prin întrunirea unui congres ale cărei deliberări ar fi mărginite prin rezerve ca acele puse de principele Gorciacoff în cea mai de curând a sa comunicațiune.

„Escelența vöstră va bine-voi a da cetire acestei depeși la ministerul afacerilor străine și a remite o copie după densa.
„Sunt etc. (semnat) Salisbury

Varietăți.

* (La institutele c. reg. de crescere) devin cu începerea anului scolaric următoriu (15 Septemvrie 1878) vacante 130 stipendii pentru elevi. Condițiunile de primare se pot afla în a 25 parte a „Verordnungsblatt für das k. k. Heer“ din anul 1875.

* (Prim-ministrul României) domnul I. Brătianu a sosit Mercuri în 17 cur. la București.

* (Musicalii nouă). Vitejimea soldatului român a creat nu numai pe „Oda ostașilor români“, pe „Peneș Curcanul“ etc. ci a dat impuls și ar-

tiștilor musicali prilegiu a fi produc-tivi. La cunoscutul editor musical, Const. Gebauer în București a apărut următoarele piese pentru piano: „Dați ajutoare pentru răniți“ poezie de Pantazi Ghica, arangiată după o arie franceză de Ioan Vasilescu; „Români au triumfat“, marș dedicat vitezului regiment al XIII de Dorobanți compus pentru piano de Ioan Vasilescu; „Stăua României“, poezie de Sion dedicată M. S. Domnitoriului Românilor, pentru voce și piano compus de Iulius Wiest; „Asaltul Plevnei“, marș compus de Louis Wiest; „Triumphul României“ marș dedicat M. S. Domnitoriului Carol I compus de Emil Lehr; „Luarea Plevnei“ marș triumfal dedicat I. S. Domnitoriului Românilor Carol I, compus pentru piano de A. Kratochwil; „Calcă Române plin de mândrie“ marș cu cuvinte compus de Theodor Georgescu; „Trecerea Dunării“, marș militar pentru piano de Ialovitzki. Musicaliile sunt forte bine ajustate și prețurile (dela 50 cr. 1 f.) forte modeste.

* (Mort de fôme în capitală!) Precum anunță raportul ultim a fisicului despre starea sanitară a capitalei, în luna lui Martie a murit în Budapesta un om de fôme.

PARTEA SCIENTIFICĂ și LITERARA.

Studii ermenentice. *)

V.

Statorirea textului.

Atât esegetul ca atare, cât și ori care cetitoriu, când ia o carte în mână, întâiu și mai întâiu are înaintea sa textul cărței. Fără text nu pôte fi vorba de carte.

Și fără cetirea textului — în original sau în versiune — traducere — nu pôte fi vorba de cetirea și înțelesul cărței. Acăsta și cu privire la Biblie.

Cel laic, carele cetesce Biblia numai în versiune și numai din punct de vedere al nutremântului seu sufletesc, pôte să nu-și facă scrupuli, și să primescă de bună ori ce versiune i s'ar da în mână. Nu așa esegetul, care cetesce Biblia în textul original.

Textul original, așa cum s'a scris de scriitori, adecă autografia, s'a perdut îndată ce a vëdut lumina. Acăsta, parte din cauza materialului celui ne-trainic pe care s'a scris, parte din puținul preț, ce s'a pus la început pe autografii — fiind învătăturile descrise încă în via memorie a generației con-temporane. Ce avem noi sunt numai copiile textului primitiv. Și fiind-că la început se purta prea puțin controlă față de decopiare, o multime de erori se străcurară în text. Și acestea: parte prin lăsarea din nebăgare de samă a unor cuvinte, ba a orea construcțiuni și partii întregi; parte prin cetirea falsă sau înșelarea auzului (la scrisul după dictat). Iar acestea, cu atât mai ușor, cu cât la cei vechi arta scrierei nu cunosea nici întrepunțiuni și nici despărțirea cuvintelor unele de altele, ci de la începutul și până la sfârșitul unei cărți era numai — ca să dîcem așa — un lanț neintrerupt de litere, din care cetitoriu trebuia să formeze cuvinte și dîceri. Multimea erorilor n'avem să o atribuim numai împregiurărilor citate. Tocmai pentru lipsa de controlă, copiatorul se simția adese îndreptățit, sau a adauge ici co-lea cuvinte esplicative, parte în însuși textul, parte în notițe, cari apoi mai târziu se petrecură în text, — sau a lăsa afară ce nu-i convenia; ori și permitea a schimba cuvinte, pe cari el nu le înțelegea, sau i se părea că

*) A se vedea Nrii 10, 11 și 19.

n'au destulă tărie pentru credințele sale, și a le înlocui prin altele; sau că apoi neputând scôte înțeles din codicele greșit, de pe care copia se încerca a da însuși înțelesul ce i se părea mai potrivit. Acastă lipsă de scrupulositate și are temeiul în împregiurarea că manuscrisele Bibliei în cele mai multe casuri se considerau ca avere privată. — În chipul acesta, copiându-se reu de pre copii pline de erori, nu e mirare că variantele au ajuns a fi înspăimântătoare și lectura nesigură.

Acî — în nesiguranța textului — este greutatea cea mare ce o întimpină esegetul. Din diferitele versiuni el trebuie să afe pre cea adevărată, trebuie să afe înșeși cuvintele scriitorului: să statorescă textul. Acăsta este pasul prim, dar tot-odată cel mai însemnat. (Va urma.)

Bibliografie.

Protocolul sinodului arhidiecesei greco-orientali române din Transilvania, ținut la anul 1877. Sibiu, în tipografia arhidieceșană 1878. (Prețul 80 cruceri).

Andrescu, Emericu, Fisic'a experimentală. Manualu pentru scolarii despartimentului alu V și VI-lea din scôla poporală. Timisiôra. 1878.

O voce serioasă în ôr'a suprema, catra clerurile romane și fruntasii poporului romanu, în causa instrucțiunei populare de unu archipresbiteru. Budapesta. 1878.

Zamphiro, G. Al. Căderea Plevnei, poemă în 6 cânturi. Broșura I-a. București. 1878.

Păucescu, G. Gr. Despre partidele politice. Iași. 1878.

Report generale despre starea și activitatea societatei de lectura „Iulia“, a junimei romane universitare dein Clusiu, de la infiintarea ei pona la finea a. 1876/7. Clusiu. 1878.

Ghica, Dimitrie, F. Considerațiuni generale asupra instrucțiunei primare. Conferință ținută în sala Ateneului român. București. 1878.

Sion, George, La Plevna. Dramă în 1 act (în versuri). — Steaua României. — Crucea roșie. —

Convorbiri literale. Anul XII. — Nr. 1. — 1 Aprilie.

SUMARIU:

O alegere la senat, comedie în patru acte de Iacob Negruzzi. *Ivan Turbinca*, poveste de Ioan Creangă. *Muzelor*, poezie de A. Naum. 1 Februarie 1878, poezie de N. Gane. *Marioara*, poezie de N. Baboian. *Isagogia*, dare de samă de P. Bibliografie. Corespondență. Anunciuri.

Biserica ortodoxă română. Jurnal periodic eclesiastic. Anul IV. — Nr. 6 — Martie.

TABELA MATERIEI.

1 Crestinismul în Dacii și Crestinarea Românilor 321. — II. Repertoriu de materiile cuprinse în studiul, Crestinismul în Da-

cii 330. — III. Serbarea Patronilor Seminarului Central din București 336 — IV. Meditațiuni despre Patinile Domnului nostru Isus Christos 349 — V. Sinceritatea 353. — VI. Necrolog și Pompa Funebrală 355. — Napoleon I 361. — VIII. Maxime Morale din Sfânta Scriptură 371. — IX. Cronica Eclesiastică 373. — 10 Statistica Eclesiastică a Eparchiei Romanul 20.

Sciri ultime.

(După „S. d. T.-B.“)

Berlin, 19 Aprilie n. Biroul telegrafic a lui Wolf anunță din London: Este pripită scirea că s'ar fi primit conferența prealabilă; șansele sunt după puțință mai favorabile. Se mai tratăză de soluțiunea unei cestiuni prealabile: adecă de retragerea flotei britanice din marea Marmara și de retragerea trupelor rusești de la Constantinopole într'o liniă de demarcațiune ce este de a se statori.

Bursa de Viena
din 6/18 Aprilie 1878.

Argint	106.35
Galbin	5.75
Napoleon d'aur (poli)	9.73
Valuta nouă imperială germană	59.95

Economic.

Făgăraș, 5 Aprilie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 9-10, grâu secăreț fl. 8-8.60, secară fl. 6.40-6.90, eucuruz fl. 6.20-6.60, mazere fl. 8.50-9, ovēs 2.90-3.30, fasole fl. 8. —, cartofi fl. 1.80-2.40, prune fl. 7-8, mălaiu fl. 9-10, linte fl. 12-13, Slănină (clisă, lard) pro 100 chilo fl. 72-75, unsôre de porc fl. 73-75, sâu brut fl. 33, sâu de luminări fl. 62. Fân fl. 2-2.10, cânepă fl. 52, sâpun fl. 64, pro chilo: carne de vită 34 cr., carne de vițel 40 cr., carne de porc 44 cr., carne de miel fl. 1.20-2, ôuē 8-9 de 10 cr.

Estras din fôia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 27 Maiu și 27 Iunie imobil. lui Ioan Paulini în Cîsnădia (tribun. Sibiu); în 21 Maiu și 24 Iunie imobil. lui Teodor Bolco în Mestecău (jud. cerc. Baia de Criș); în 8 Maiu și 17 Iunie imobil. lui Ioan Gogr în Crăciunel (jud. cerc. Medias); în 15 Maiu și 18 Iunie imobil. lui Arsenie Vusa în Calbor (jud. cerc. Sighișora); în 11 Maiu imobil. lui George Moldovan în Bazed (tribun. Murăș Oșorheiu); în 18 Maiu și 22 Iunie imobil. Catarinei Ziegler în Cîncu mare (jud. cerc. Sighișora); în 25 Aprilie și 25 Maiu imobil. lui Francisc Fridrisko în Baia mare (jud. cerc.).

Pentru sezonul de vară

a sosit din Viena o alegere din cele mai nouē pălării pentru dame și copii, cu sau fără arangiament. Prețurile se vor socoti cât mai efitin, și comande în scris se vor efectua în modul cel mai prompt.

Pentru concursul binevoitoriu se rögă

Sibiu în 7 Aprilie 1878.

I. Wegmuth,

(1-2) (Strada Cîsnădiei Nr. 25).

Fôia pentru toți — cu ilustrațiuni.

Editor Visarion Roman.

Apare în Sibiu (Transilvania) în numeri de 1 1/2 cölă pe săptămână și în volumuri de 6 cölă la câte 4 săptămâni. Pe an 75 cölă în 52 numeri sêu 13 volumuri. Tipar bun, hârtie fină, ilustrațiuni frumoșe.

Aduce articoli de sciință, ofere lectura delectătoare, pliedză pentru adevăr, pentru bine și pentru frumos.

Prețul abonamentului:

Pe an	8 fl. — cr.	pentru România.
Pe 6 luni	4 „ „	20 lei — bani.
Pe 3 luni	2 „ „	11 „ „
Un volum	2 „ „	6 „ „
Un număr	1 „ „	1 „ „
		45 „ „

Abonamentele se fac la editorul V. Roman în Sibiu, la tôte librărie și la oficiile postale.

Numere și volume dela 1 Ianuarî 1878 se mai capătă complete pentru nou abonată. [2-2]